

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: KRUŠINOVÁ Marie**Obor: Herectví ALD****OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Jiří Adámek, Ph.D.**

Bakalářská práce Marie Anny Krušinové se jmenuje Čas jevištní reality. V první části se zabývá pojmy slow art a long art obecně a své poznatky dokládá na performanci *Momentum* Miřenky Čechové a Sabiny Seume. Druhou část věnuje vlastní zkušenosti s akcí, kterou vytvořila spolu se spolužačkou z ročníku Barborou Bočkovou, nazvaný *Snídej moji snídani*.

Začnu tentokrát od konce. Samotný koncept, kdy si obě studentky vyměnily oblečení, byty i každodenní návyky na dobu odpovídající času od probuzení přes snídani po odchod z domu, na mě působí velice inspirativně. Marie Anna popisuje průběh akce jednoduchým a velmi čtivým způsobem. Zajímavá jsou poznání, ke kterým došla díky této konkrétní zkušenosti i její písemné reflexi v bakalářské práci. Zjišťuje, jak málo stačí, aby se přestala chovat autenticky, aby začala sebe samu inscenovat. Pak také konstatuje, že pokus vzít na sebe veškeré vnější znaky identity někoho jiného znamenal i to, že přišla o navyklý způsob, jakým užívá a prožívá své vědomé i mimoděčné duševní pochody. Zkrátka, dotkla se velice konkrétně základních otázek performativity a autenticity člověka. Díky tomu působí přesvědčivě nejen samotný koncept, ale i důvod zabývat se jím i v bakalářské práci.

Daleko více potíží přináší první část. Hned samotným vymezením, protože těžiště autorského projektu *Snídej moji snídani* patrně není ve fenoménu *long art* či *slow art*. Neboli obě části se tematicky trochu míjejí. Dále nedostatečně systematická řešerše způsobuje, že několik málo solidních poznatků se tu míchá se spíše povrchními dojmy. To ovšem z části vynahrazuje upřímná chuť se s tématem potýkat, jež z textu alespoň podle mého soudu vyvěrá. Za největší slabinu považuji, že autorka práce se neopírá o žádný konkrétní divácký zážitek s performancemi typu *long duration*. Vystačí si s videem a recenzemi na zmíněný projekt *Momentum*, který ovšem na živo neviděla.

Přesto práci doporučuji k obhajobě. Téma, kterým se zabývá, působí smysluplně a osobní zaangażovanost studentky věrohodně. Tento dojem převažuje nad výhradami, jakkoli principiálními.

Pro obhajobu nabízím tyto otázky:

1/ Pokud jste chtěly nově a jinak prožít a uvědomit si konkrétní čas od probuzení po odchod z domu, proč jste zvolili k jeho provedení dobu dopolední? Proč jste ustoupili od možnosti začít skutečně probuzením?

2/ Citujete Petra Macháčka, autora, režiséra a šéfa divadla Kámen. Osobně ho považuji za nejautentičtějšího českého představitele *slow-artových* inscenací. Seznámila jste se s jeho tvorbou?

3/ V práci se objevuje dost významný paradox, že o *long duration* projektech píšete, jako byste chtěla docílit takřka okamžitého efektu na sebeuvědomění diváků či dokonce chtěla diváky ke koncentraci a trpělivosti donutit. Není to zásadní protimluv? Jste sama na *long duration* tvorbu v tomto smyslu zralá a uzpůsobená?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 5.9. 2018

MgA. Jiří Adámek, Ph.D.

.....
p o d p i s